

Práce by měla předvést některé možnosti kritického přístupu k obrazu (pojmu obrazu), jak se odvíjejí od fungování nových způsobů vyjádření digitálními médii, v souvislosti s některými důležitými přístupy k obrazovému vyjádření, které byly vyvinuty ve 20. století. Ukazuje, že již nejsou uplatnitelná tradiční filosofická a estetická kritéria a definice pro vysvětlování toho, co je chápáno pod pojmem obraz. Jednak proto, že jsou podstatně založeny na opozici mezi řečí či textem, a také proto, že se jednalo vždy převážně o obrazy umělecké, tedy se základem ve specificky historickém pojmu umění a specifických teoriích o umění. Současné obrazy a vyjádření, produkované digitálními technologiemi, mnohými svými charakteristikami popírají samotné principy takového vysvětlování v rámci výše zmíněných teoretických přístupů. Současná komunikační vyjádření již není možné považovat jednoduše za “obraz” nebo “text”; fungují v nich různé elementy a vztahy mezi nimi.